

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/698/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217418
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612217418.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich. PhD., advokát, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.6.2014, č.k. 4C/118/2012-143 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.
Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len okresný „súd“) rozsudkom zo dňa 16.6.2014 č.k. 4C/118/2012-143 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená;

-1/ nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných veciach vedených na tomto súde pod sp.zn. 11Er/570/2010 (4C/118/2012), 11Er/2/2010 (4C/150/2012), 11Er/600/2009 (4C/162/2012), 11Er/613/2009 (4C/249/2012), 11Er/67/2011 (4C/251/2012), 11Er/106/2011 (4C/253/2012), 11Er/289/2009 (4C/290/2012), konkrétne tým, že súd preskúmal exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu nad rámec právomoci zverenému ako exekučnému súdu a tým, že v týchto konaniach vydal nezákonné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia,

-2/ nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 11Er/289/2009 (4C/190/2012), 11Er/781/2010 (4C/269/2012), 11Er/67/2010 (4C/298/2012), 11Er/974/2009 (4C/329/2012), 11Er/795/2009 (4C/334/2012), konkrétne tým, že rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote,

-3/ nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 11Er/107/2009 (4C/204/2012), 11Er/551/2011 (4C/209/2012), 11Er/276/2010 (4C/279/2012), konkrétne tým, že rozhodol o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote,

-4/ nesprávnym úradným postupom v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 11Er/74/2004 (4C/145/2012), 11Er/558/2006 (4C/172/2012), 11Er/697/2006 (4C/176/2012), 11Er/258/2006 (4C/310/2012), 11Er/85/2007 (4C/307/2012), konkrétne tým, že rozhodol o návrhu oprávnenej na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote. Návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané, že v exekučných konaniach vedených vyššie pod bodom 1/ (v rozsudku súdu prvej inštancie označené ako „ISTINA RS“) boli žiadosti o udelenie poverenia zamietnuté a následne bolo exekučné konanie zastavené. V exekučných konaniach vedených vyššie pod bodom 2/ (v rozsudku súdu prvej inštancie označených ako „NZP“) bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá buď v celom rozsahu alebo čiastočne; v konaní pod sp.zn. 11Er/781/2010 (4C/269/2012) bola žiadosť súdneho exekútora doručená súdu dňa 26.11.2010 a súd rozhodol o zamietnutí žiadosti dňa 8.12.2010, teda v zákonnej lehote a tak nebolo pravdivé tvrdenie žalobkyne, že o zamietnutí žiadosti bolo rozhodnuté po 15-dňovej lehote. V exekučných konaniach označených vyššie pod bodom 3/ (v rozsudku súdu prvej inštancie označených ako „NP“) boli poverenia na vykonanie exekúcie vydané po zákonnej 15-dňovej lehote, okrem vecí sp.zn. 11Er/551/2011 (4C/209/2012), kde bola žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia doručená súdu 15.8.2011 a poverenie bolo vydané 24.8.2011, teda v zákonnej lehote. Pri tomto type žalôb vo všetkých prípadoch boli exekučnými titulmi rozsudky rozhodcovského súdu, a preto sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobkyne z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. V exekučných konaniach vedených pod bodom 4/ (v rozsudku súdu prvej inštancie označených ako „ZE“) rozhodnutiu súdu, ktorým vyhovel žiadosti oprávnenej na zmenu exekútora predchádzali úkony súdu - žiadosť poverenému exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu a následne po doručení tohto vyjadrenia, vyčíslenia trov a exekučného spisu, súd žiadosťam vyhovel.

3. Zo znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014 predloženého žalobkyňou súd zistil, že týmto bola stanovená majetková škoda, ktorá mala byť spôsobená žalobkyňi v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Škoda bola stanovená pokiaľ ide o žaloby označené ako NZP a NP vo výške 30,76 € a pokiaľ ide o žaloby označené ZE vo výške 31,68 €; tento posudok súd hodnotil ako listinný dôkaz.

4. Návrh žalobkyne, ktorý bol doručený súdu 13.6.2014 na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o (jej) ústavnej sťažnosti, súd prvej inštancie zamietol s odôvodnením, že o tejto ústavnej sťažnosti už rozhodol ústavný súd (išlo o sťažnosť proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2NcC/81/2012 zo dňa 22.10.2012) a to uznesením Ústavného súdu IV ÚS 693/2013-11, ktorá sťažnosť bola odmietnutá pre nedostatok právomoci na preskúmanie sťažností. Z tohto dôvodu súd konštatoval, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania, a preto návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol.

5. Po právnej stránke vec súd posúdil podľa § 3 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, (ďalej len zákon č. 514/2003 Z.z.), § 5, § 6, § 9, § 15, § 17, § 19 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s ustanoveniami § 41 a § 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Súd prvej inštancie sa zaoberal aj (ne)dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania žalobou uplatnených nárokov a dospel k záveru, že námietka premlčania zo strany žalovanej nie je dôvodne vznesená. Po preskúmaní vecí dospel k záveru, že k premlčaniu žalobkyňou uplatneného nároku nedošlo, lebo žalobné návrhy, teda žaloby boli podané v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby.

6. Súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ ide o konania označené vyššie pod bodom 1/ vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom exekučným titulom boli rozhodcovské rozsudky. Vo všetkých veciach sa súd zaoberal zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobkyne, nakoľko vo všetkých prípadoch išlo o spotrebiteľské zmluvy. Teda exekučné konanie bolo posudzované nielen podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2011 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, ako aj Smernice 93/13/EHS. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu a tak súd bol nielen oprávnený, ale aj povinný v zmysle vyššie uvádzaných ustanovení skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/439/2012, 6Cdo/290/201 a Ústavného súdu SR sp.zn. I ÚS 278/2013, sp.zn. IV ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

7. Pokiaľ ide o konania uvedené pod bodom 2/, u ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po zákonnej lehote 15 dní, súd dospel k záveru, že tomuto rozhodnutiu predchádzali úkony súdu, vyžiadanie podkladov od súdneho exekútora, resp. oprávnenej, zmluvy o úvere a všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia, kedy nemožno hovoriť o nečinnosti súdu. Zároveň poukázal na skutočnosť, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí iba v prípadoch, kedy exekučný súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie, a teda nevzťahuje sa na prípady zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobkyňou v žalobe ohľadom oneskoreného rozhodnutia súdu prvej inštancie o žiadosti o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie, súd konštatoval, že žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu rozhodnutiu, ktoré by skonštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach, a teda nepreukázala nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti súdu prvej inštancie v uvedených veciach. Žalobkyňa v žalobe uviedla, že vyvinula enormné úsilie, aby docielila vecný posun v exekučných konaniach a uviedla konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania, sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jej strany podané Okresnému súdu Spišská Nová Ves. Žalobkyňa žiadala okresný súd o informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010, na ktoré jej sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011, ktoré boli sťažnosťami na prieťahy zapísanými v Spr 22/2010, Spr 34/2010 a Spr 12/2011, bolo žalobkyňi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prieťahy v konaní. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach na ktoré poukazovala žalobkyňa a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR.

8. V exekučných konaniach uvedených pod bodom 3/, v ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15-dňovej lehoty rovnako súd dospel k záveru o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu. Aj pri tomto type žalobou vo všetkých prípadoch boli exekučnými titulmi rozsudky rozhodcovského súdu, a preto sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobkyne z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

9. Vo veciach označených pod bodom 4/, v ktorých nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že súd nerozhodol o zmene exekútora v lehote 30 dní, súd poukázal na skutočnosť, že vykonával úkony, lebo žiadal vyjadrenia od pôvodného exekútora, vyčíslenie trov exekúcie, o ktorých musí rozhodnúť pri zmene exekútora a zaslanie exekučného spisu. Aj keď exekučný súd o žiadostiach oprávnenej na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v 30-dňovej lehote, realizoval úkony, ktoré boli efektívne a viedli k rozhodnutiu o žiadosti oprávnenej o zmene súdneho exekútora.

10. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatoval, že zo strany žalobkyne nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených v exekučných konaniach, ani nezákonnosť v rozhodnutiach exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobené nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobkyne nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Aj keď žalobkyňou bol predložený listinný dôkaz, a to znalecký posudok č. 1/2014, týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobkyňou, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný (už) prvý predpoklad priznania náhrady škody, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobkyne, žalobu v plnom rozsahu zamietol. Opätovne zdôraznil, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala v žiadnom zo spojených konaní, že žalobkyňi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorý je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

11. Výrok o trovách konania súd odôvodnil aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p. a keďže žalovaná nepreukázala vznik trov konania, ich náhradu jej nepriznal.

12. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala žalobkyňa odvolanie z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p.. Navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkala súdu,

že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jej návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. V čase rozhodnutia o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sama nemala možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť „bez nariadenia pojednávania“, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadrila k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyňu uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala žalobkyňa mať možnosť vyjadriť sa. Argumentovala ďalej, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby sa vyjadrila k žalobe, mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Poukázala na to, že predložila dôkaz o vzniku škody, a to znalecký posudok 1/2014 a týmto preukázala, že nesprávny úradný postup mal na ňu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jej majetku, a to v posudku v určenej výške. Nenáležitá je preto tvrdenie v odôvodnení rozsudku, že žalobkyňa nepreukázala vznik škody postupom exekučného súdu. Mala za to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. Pokiaľ ide o jej návrh na prerušenie konania, argumentovala, že súd bol povinný o tomto osobitne rozhodnúť pred rozhodnutím vo veci samej, lebo takto ju zbavil možnosti podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu. Z týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

13. Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

14. Žalobkyňa podala odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. (Občianskeho súdneho poriadku - O.s.p. účinného do 30.6.2016) a odvolací súd prejednal vec v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (CSP) účinného od 1.júla 2016.

15. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

16. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

17. Keďže odvolanie žalobkyne bolo podané pred 1.7.2016, krajský súd posúdil vec podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p..

18. Dôvodom je tu nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl.2 II ods. 1,2 CSP), ako aj potreba ústavne konformného a eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 CSP).

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou na tento procesný úkon a že odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

20. Rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.
21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.9.2016 o 13.45 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 20.9.2016 v zmysle § 219 ods. 1, 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.
22. Žalobkyňa v odvolaní uvádza všetky odvolacie dôvody, okrem odvolacieho dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), t.j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
23. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p..
24. Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.
25. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).
26. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.
27. Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).
28. V prejednáwanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 16.6.2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyni (ani žalovanej) právo konať pred súdom.
29. Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 16.6.2014 bolo doručené žalobkyni dňa 26.5.2014, právnenému zástupcovi žalobkyne dňa 26.5.2014 a žalovanej tiež dňa 26.5.2014.
30. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p..
31. Dňa 13.6.2014 bola súdu doručená žiadosť žalobkyne o zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, v ktorej uviedla, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o nevyhlúčení sudcov Okresného súdu Spišská Nová Ves z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, z ktorého dôvodu podala sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky. Vzhľadom na túto podanú sťažnosť navrhla zároveň prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jej ústavnej sťažnosti a z tohto dôvodu navrhla aj zrušiť pojednávanie.

32. Vyššie uvedené dôvody žiadosti o odročenie pojednávania súd nepovažoval za dôležité dôvody v zmysle ust. § 119 ods. 1 O.s.p., preto vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Žalovaná svoju neúčast' ospravedlnila a nežiadala o odročenie pojednávania. Na pojednávaní dňa 16.6.2014 súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom pripojených exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, ako aj ďalšími listinami, ktoré sú súčasťou tohto spisu a pripojených spisov a následne poučil účastníkov v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok. Zároveň odvolací súd poznamenáva, že poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. bolo doručené písomne účastníkom konania dňa 17.1.2013 (viď č.l. 20 spisu).

33. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom, pretože pre tento postup boli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. Zároveň bolo vyvrátené tvrdenie žalobkyne v odvolaní, že ju súd nepoučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a tým jej znemožnil realizáciu jej procesného práva navrhovať dôkazy.

34. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

35. V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Alena Ernestová nebola vylúčená z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, o čom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 2NcC/81/2012-14. Toto rozhodnutie bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne dňa 17.1.2013 a žalovanej dňa 17.1.2013 a nadobudlo právoplatnosť. Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania v tejto veci, nie je náležitá námietka žalobkyne, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

36. Aj pokiaľ ide o ostatné žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

37. Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

38. Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd rozsudok súdu ako vecne správny potvrdil.

39. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdeným nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaniach vedených na tomto súde, ako sú vyššie označené pod bodmi 1 až 4 a ako sú špecifikované aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

40. Mimoriadne podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje.

41. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a

nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

42. Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex offa v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j., či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, napríklad sp. zn. 5Cdo/439/2012, ako aj Ústavného súdu SR vo veciach I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011, atď., teda povinnosťou súdu ex offa bolo preskúmať exekučný titul, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Ak takto postupoval, nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

43. Správny je aj záver súdu o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí, ktorými sú uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia v exekučných konaniach, uvedených vyššie pod bodom 1.

44. V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

45. V prejednáwanej veci zrušenie alebo zmena rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktorými boli žiadosti o udelenie poverenia na exekúciu zamietnuté, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2013 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

46. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v exekučných konaniach uvedených vyššie pod bodom 2 nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu, a to vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žiadosti o udelenie poverenia.

47. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

48. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

49. V exekučných veciach uvedených vyššie pod bodom 2 išlo o prípady, kedy súd zistil rozpor exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku so zákonom, z ktorého dôvodu zamietol žiadosť o udelenia poverenia, a teda nebol viazaný lehotou 15 dní v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia.

50. Je treba konštatovať, že aj za situácie, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona č.514/2003 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

51. Vyššie uvedený záver o nepreukázaní existencie žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, sa vzťahuje aj k rozhodnutiam uvedeným vyššie pod bodmi 3 a 4, v ktorých rovnako žalobkyňa namieta prieťahy v konaní, spočívajúce vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 dňovej lehoty a v rozhodnutí o zmene súdneho exekútora po uplynutí 30 dňovej lehoty.

52. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku je záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu a nepreukázaní existencie nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Spišská Nová Ves vo všetkých vyššie uvedených exekučných konaniach, a teda záver o nesplnení podmienok pre zodpovednosť žalovanej za vznik škody žalobkyni v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., vecne správny.

53. Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nedôvodná je preto odvolacia námietka žalobkyne, že súd neprihliadol na ňou predložený dôkaz o výške škody - znalecký posudok a nevykonal dostatočné dokazovanie oboznámením sa s týmto predloženým znaleckým posudkom.

54. K ostatným odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné :

55. Vecne správne rozhodol súd prvého stupňa o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania z dôvodu neexistencie dôvodu na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 2 O.s.p., keďže v čase rozhodovania súdu už bolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti žalobkyne proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/81/2012 zo dňa 22.10.2012, uznesením ÚS SR z 12.12.2013, č.k. IV ÚS 693/2013-11.

56. Nenáležitá je aj odvolacia námietka žalobkyne, že súd bol povinný o jej návrhu na prerušenie konania rozhodnúť osobitne pred samotným rozhodnutím vo veci samej. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa neboli splnené podmienky pre prerušenie konania, ale žalobkyňa na svojom návrhu na prerušenie napriek tomu trvala, a preto súd bol povinný o tomto návrhu rozhodnúť. Tým, že o tomto návrhu rozhodol až v konečnom rozhodnutí vo veci samej, neodňal žalobkyni právo podať opravný prostriedok proti tomuto rozhodnutiu, pretože odvolanie je prípustné proti výroku, ktorým súd rozhodoval o tomto návrhu a toto svoje právo žalobkyňa aj realizovala v odvolaní proti rozsudku. Odvolací súd prejednal aj odvolanie žalobkyne proti výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, a nenáležitá je preto odvolacia námietka o zbavení možnosti žalobkyne podať opravný prostriedok proti svojmu rozhodnutiu. Keďže odvolací súd nezistil dôvody pre prerušenie konania, nemožno súdu prvého stupňa

vytýkať nesprávny právny postup, ak nevyhovelo návrhu na prerušenie konania, ďalej vo veci pokračoval a vo veci rozhodol.

57. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej jej nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu, a teda súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 4.2.2013 bolo doručené Okresnému súdu Spišská Nová Ves dňa 6.2.2013 (č.l. 26 spisu) a následne bolo doručené právnemu zástupcovi žalobkyne dňa 18.2.2013.

58. Za tejto situácie žalobkyňa mala dostatok času na to, aby sa vyjadrila k argumentom žalovanej a prípadne navrhla vykonať dôkazy na ich vyvrátenie a pokiaľ tak neurobila, sama sa vzdala tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

59. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené (6.2.2013), neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b/ ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

60. Pokiaľ žalobkyňa namieta, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdala sama tým, že sa nedostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise, ako aj oboznámením všetkých exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves, v ktorých je namietaný nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie a pokiaľ by sa žalobkyňa bola tohto pojednávania zúčastnila, mala by možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejmé, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobkyne na súdnu ochranu porušené neboli.

61. Nenáležitá je námietka žalobkyne, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní za splnenia podmienok v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok tak, ako už bolo uvedené vyššie. Rovnako nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsahujúcimi v exekučných spisoch Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktoré aj špecifikoval ich spisovými značkami a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.6.2014, v ktorej súd podrobne uvádza zistenia z jednotlivých exekučných spisov, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci.

62. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval námietky žalobkyne za nedôvodné a nespôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

63. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli, a pretože žalobca nemá nárok na ich náhradu, odvolací súd rozhodol, že stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

64. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).